

Staten skulde have Ret til at vedligeholde den nuværende Tingenes Tilstand, naar Fæstningen er neblagt, men der tales om, at det skal være forstandigt; og det er jo i visse Maader vel saa, men Spørgsmaalet er, om enhver Forholdsregel, hvorved man forstandigt kan skabe sig et Activ, som hidtil ikke har existeret, er forsvarlig. Jeg kan derfor ikke nægte, at jeg i Standpunkt er meget enig med mine ærede Collega fra Kjøbenhavn (Melchior), der idag har stillet et Endringsforslag; ja, jeg gaar videre end han, idet jeg mener, at hele Loven hviler paa en mere end tvivlsom Grund. Jeg nægter ikke Lovens Forstandighed, men jeg kan ikke ansee den for forsvarlig. Med det ærede Medlem deler jeg imidlertid ogsaa den Anskuelse, at det vistnok neppe vil lykkes at faae hele Thinget til at samstemme med ham.

Derimod forekommer det mig, at der dog, selv om Thinget vil gaae ind paa Lovforslaget, turde være Anledning til at spørge: Hvorledes skulle fremtidig de Ciere være stillede, der ikke kunne eller ville gaae ind paa den Ordning, som Lovforslaget paatænker? Det vil være det høie Thing bekjendt, at Lovforslaget selv forudsætter, at endeel af Cierne ikke strax kunne eller ville gaae ind paa en saadan Afløsning som den, der her bydes. Der opstilles en Termin af 5 Aar med en vis Taxt for Vederlaget, men naar disse 5 Aar ere gaaede, kommer der en anden Termin af 5 Aar med en anden Taxt, og naar ogsaa denne Termin er udløben, siges det, at Staten selv frit skal kunne bestemme det Vederlag, for hvilket den vil tilstaae Afløsning. Det forudsættes altsaa i Lovforslaget, at der kan gaae en rum Tid, inden Cierne enten kunne eller ville afløse denne Indskrænkning, og naar jeg siger „kunne“, mener jeg, at ogsaa Bestemelsen i § 2 om, at Afsløsningssummerne kunne prioriteres i Giendommene paa en Maade, som af Regjeringen findes betryggende, vel kan give Anledning til Tvivl om, hvorvidt samtlige Ciere, selv om de ønskede at gaae ind paa Afløsningen, vilde være istand dertil; thi det be-roer da ikke ganske paa deres egen Villie, men Regjeringen skal have en Stemme med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt den finder

Sikkerheden betryggende. Hvorledes skal da disse Mænds Stilling være? Derom siger Lovforslagets § 8: „De i § 1 omhandlede Indskrænkninger“ — det er dem, der inbeholdes i Placaten af 13de October 1824 og Loven af 6te Januar 1852 — „vedblive at bestaae, indtil de paa den i § 2 fastsatte Maade ere afløste mod Vederlag osv.“ Men hvad er det for en Stilling? Hvorledes har Udvalget tænkt sig denne Sag? Er Meningen den, at disse Mænd aldeles ikke skulle kunne benytte deres Grunde, ikke skulle kunne opføre Bygninger paa dem — thi saaledes er i Dieblisset mærk-værdig nok den factiske Tingenes Tilstand —, eller er Meningen den, at de skulle kunne benytte den Frihed til at opføre Bygninger, som de nævnte Lovbud give dem, hvorefter de ere berettigede til at opføre eenetages Bindingsværks Bygninger og dertil kunne vente sig større Frihed tilstaaet, naar ikke militaire Hensyn forbyde det? Til hvem skulle disse Ciere i Fremtiden henvende sig, naar de ønske at benytte deres lovlige Ret til at bygge? Efter Placaten af 13de October 1824 eller rettere efter en Placat af 1840 — thi det var oprindelig til Demoleringscommissionen — til Ingenieurcorpset? Efterat Kjøbenhavn er op-hørt med at være Fæstning, skulle saa disse Ciere henvende sig til en Militairautoritet, eller skulle de henvende sig til Kjøbenhavns Magistrat, som jo forudsættes at have kjøbt hele Fæstningen? Det burde dog udtales. Og naar de nu henvende sig, det være sig til en militair eller en civil Autoritet, skulle de saa kunne mødes med peremptoriske Afslag? Saaledes som Sagerne nu staae, som de have staaet fra 1850 til Dato, har Krigsministeriet kunnet sige: Vi tillade end ikke Opførelsen af Bindingsværksbygninger. — Hvorfor da? — Fordi der ville vore Kanoner komme til at spille, og vi kunne ikke, i alt Fald ikke i Dieblisset, afgjøre, om ikke Hensynet til Kjøbenhavns Forsvar gjør det umuligt at tillade Opførelsen af Bindingsværksbygninger der; det forudsættes vel i Loven, at der i Almindelighed kan opføres saadanne Bindingsværksbygninger, men vi ere berettigede til af militaire Hensyn at nægte Dig det. Men, mine Herrer! Hvor blive i Fremtiden de militaire Hensyn af, naar